

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, dnia 2010-12-03
NP/II/0911/425/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LI/1059/10 Rady Miejska Mikołowa z dnia 26 października 2010 r. w sprawie określenia trybu i szczegółowych kryteriów oceny wniosków o realizację zadań publicznych w ramach inicjatywy lokalnej, jako niezgodnej z art. 19c ustawy z 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2003r. Nr 96, poz. 873 ze zm.), zwanej dalej "ustawą".

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska Mikołowa określiła tryb i szczegółowe kryteria oceny wniosków o realizację zadań publicznych w ramach inicjatywy lokalnej.

Podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 19c ust. 1 ustawy, zgodnie z którym organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określa tryb i szczegółowe kryteria oceny wniosków o realizację zadania publicznego w ramach inicjatywy lokalnej.

Uchwała rady gminy podjęta na podstawie tego przepisu ma charakter aktu normatywnego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Normy w niej zawarte noszą w sobie cechy generalności i abstrakcyjności, a poprzez swój charakter kształtują sytuację prawną adresatów. Uchwała taka bowiem zapewnia dochodzenie uprawnienia, jakie przyznaje mieszkańcom gminy regulacje Rozdziału 2a ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Zgodnie z ich treścią mieszkańcy mogą się ubiegać o realizację określonego zadania publicznego. Stosownie bowiem do brzmienia art. 19b ustawy w ramach inicjatywy lokalnej mieszkańcy jednostki samorządu terytorialnego bezpośrednio, bądź za pośrednictwem

organizacji pozarządowych, lub podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 mogą złożyć wniosek o realizację zadania publicznego do jednostki samorządu terytorialnego, na terenie której mają miejsce zamieszkania lub siedzibę. Uchwała podjęta na podstawie art. 19c ustawy pozwala na dochodzenie przyznanych uprawnień prowadzących do wykonywania wybranego zadania publicznego. Uchwała ta więc dotyczy nieokreślonego kręgu adresatów, obejmującego mieszkańców jednostki samorządu terytorialnego uprawnionych do złożenia wniosków o realizację zadania publicznego, zgodnie z art. 19b ust. 1 ustawy i będzie miała zastosowanie do powtarzalnych sytuacji przy ocenie wniosków.

Uznanie powyższej uchwały za akt prawa miejscowego przesądza o konieczności zawierania w niej postanowień precyzyjnie realizujących delegację ustawową. Postanowienia te nie mogą tej delegacji ani zawęzać ani przekraczać. Akty prawa miejscowego będąc źródłami prawa powszechnie obowiązującego zawierają w swej treści dyrektywy wyznaczające adresatom pewien sposób zachowań. Z uwagi na to, że normy takiego aktu prawnego rodzą określone skutki w sferze prawnej ich adresatów powinny one być sformułowane w taki sposób, aby kompleksowo wypełniały zakres przekazanych przez ustawodawcę uprawnień. Niespełnienie natomiast którejkolwiek z przesłanek zawartych w przepisie upoważniającym skutkuje zawsze bezwzględną nieważnością uchwały.

Tymczasem w opinii organu nadzoru przedmiotowa uchwała nie wyczerpuje w pełni dyspozycji przepisu art. 19c ustawy. Przyjęte przez radę postanowienia nie przewidują **trybu oceny wniosków o realizację zadania publicznego**. Uchwała więc nie zawiera minimum, które powinna zgodnie z delegacją ustawową uwzględniać.

Dodatkowo należy podnieść, iż uregulowania przepisów § 2 i 3 uchwały dotyczą: wymogów formalnych przedkładanych wniosków oraz sposobu ich składania, a więc - znajdują się poza delegacją ustawową upoważniającą tylko do określenia trybu i kryteriów oceny wyżej wymienionych wniosków.

Uwzględniając wskazane wyżej okoliczności rozstrzygnięcie należy uznać za uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie niniejsze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA ŚLĄSKI

Zygmunt Łukaszczyk